26/10/2023

Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Αεράκης: «Δεκαπέντε καινοδιαθηκικά ονόματα της Παναγίας»

/ Ενορίες

Παναγία έξω από την Καινή Διαθήκη και γενικά έξω από την Αγία Γραφή, δεν είναι αυθεντική Παναγία. Δεν είναι της παραδόσεως η Παναγία. Είναι η σκηνή του Θεού Λόγου. Μέσα της το Πνεύμα το Άγιον διεργάστηκε το μυστήριο της σαρκώσεως του Θεού Λόγου.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Ομιλία με θέμα «Δεκαπέντε καινοδιαθηκικά ονόματα της Παναγίας», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Αεράκης, Ιεροκήρυκας της Ιεράς

Μητροπόλεως Νικαίας, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 25 Οκτωβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει**...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η ομιλία μεταδόθηκε από το κανάλι του προγράμματος στο YouTube.

Στην ομιλία του ο π. Δανιήλ, παρουσίασε δεκαπέντε ονόματα που προσδίδονται στην Παναγία μέσα στην Καινή Διαθήκη, τονίζοντας ότι: «Παναγία έξω από την Καινή Διαθήκη και γενικά έξω από την Αγία Γραφή, δεν είναι αυθεντική Παναγία. Δεν είναι της παραδόσεως η Παναγία. Είναι η σκηνή του Θεού Λόγου. Μέσα της το Πνεύμα το Άγιον διεργάστηκε το μυστήριο της σαρκώσεως του Θεού Λόγου.»

Το πρώτο όνομα στο οποίο αναφέρθηκε, ήταν «Παναγία, η ευδοκία του Θεού», όπου στην θεοπνευστία των Ψαλμών του Δαυίδ, φαίνεται προτυπωτικά η όψις της Θεοτόκου, «Άκουσον θύγατερ και ίδε...και επιθυμήσει ο βασιλεύς του κάλλους σου». Κανενός ανθρώπου ο Θεός, ο Βασιλιάς του ουρανού, δεν θαύμασε την ωραιότητα τόσο, όσο της Θεοτόκου.

Το δεύτερο όνομα είναι «Παναγία του μυστηρίου». Την τιμάμε γιατί έγινε το όργανο του Θεού για το μυστήριο της αγάπης. Προσέφερε τον πανάγιο εαυτό της για την τέλεση του υπερφυέστερου μυστηρίου, της σαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού.

Τρίτο όνομα, «Παναγία της υπακοής». Μόλις της εξηγεί ο άγγελος το πως θα λειτουργηθεί το «απ' αιώνος» μυστήριο, αμέσως η Κόρη της Ναζαρέτ υποτάσσεται στο θείο θέλημα, στην προαιώνιο βουλή του Θεού.

Επόμενο όνομα, «Παναγία η ευλογημένη». Μετά την μυστηριώδη κυοφορία, η Παρθένος πορεύτηκε σε ορεινή περιοχή, σε κάποια πόλη της φυλής Ιούδα. Μπήκε στο σπίτι του Ζαχαρία και χαιρέτησε την Ελισάβετ και το μυστήριο συναντιέται με το θαύμα. Μυστηριώδη η κύηση άνευ σποράς της Παρθένου, θαυματουργική η κύηση της στείρας Ελισάβετ. Κι εκεί η Ελισάβετ αποκαλεί την Παρθένο Μαρία, ευλογημένη, όπως πριν την είχε αποκαλέσει και ο άγγελος Γαβριήλ.

Πέμπτο όνομα, «Παναγία η καρποφόρος ή μάλλον Χριστοφόρος». Όπως πάλι ανυμνείται από την Ελισάβετ «και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου». Κάθε καρπός μητρικής κοιλιάς είναι ευλογημένος, αλλά ο καρπός της Παρθένου είναι απείρως πιο ευλογημένος.

Το έκτο όνομα, συνέχισε ο π. Δανιήλ, προέρχεται πάλι από την Ελισάβετ που φωτισμένη από το Άγιο Πνεύμα, αποκαλεί το κυοφορούμενο βρέφος στην Παρθένο, Κύριο και την Μαρία «Μητέρα του Κυρίου». Είναι από τις πλέον ουράνιες αποκαλύψεις για το Θεανδρικό πρόσωπο του Χριστού, μία συγκλονιστική μαρτυρία ότι ο σαρκούμενος Υιός της Παρθένου είναι Κύριος ο Θεός, η δε Μαρία, καίτοι άνθρωπος, καταξιώνεται να γίνει Μητέρα του Κυρίου.

«Παναγία η μακαρία», είναι το έβδομο όνομα που ανέφερε ο π. Δανιήλ. Όπως την αποκάλεσε η γυναίκα που διέκοψε τον Χριστό όταν κήρυττε, «μακαρία η κοιλία…», αλλά και η Ελισάβετ την αποκαλεί με το ίδιο όνομα, «μακαρία η πιστεύσασα…».

Το όγδοο όνομα είναι «Παναγία της φτώχειας». Ο πλούσιος του ουρανού καταδέχθηκε και γεννήθηκε από μια πάμφτωχη κόρη, κάτω από τις πλέον άθλιες συνθήκες, αφού κανείς δεν έδωσε στην Παρθένο τόπο φιλοξενίας, καταφεύγοντας στο σπήλαιο, ανάμεσα στα ζώα.

«Παναγία του πόνου», το επόμενο όνομα, αφού καμιάς μητέρας η καρδιά δεν ξεσχίστηκε από το μαχαίρι του πόνου, όσο η καρδιά της Παναγίας. Η αγιότερη γυναικεία καρδιά που τρυπήθηκε από τον φρικτότερο πόνο.

Δέκατο όνομα, «Παναγία η κυνηγημένη», που έφυγε μέσα στη νύχτα με το βρέφος αγκαλιά, και τον προστάτη της, τον σεβάσμιο Ιωσήφ, για την Αίγυπτο.

«Παναγία η αγωνιώσα μητέρα», ένα ακόμη όνομα που εκφράζει την αγωνία της μεγάλης Μάνας για το παιδί της, όταν ο δωδεκαετής Ιησούς βρίσκονταν στο Ναό, στο σπίτι του Πατέρα κι εκείνη Τον αναζητούσε. Και είναι μία από τις λίγες φορές που ο μικρός Ιησούς αποκαλύπτει στην Μητέρα Του, την θεότητα Του.

Συνεχίζοντας ο π. Δανιήλ έφτασε στο δωδέκατο όνομα, «Παναγία του Σταυρού και της Ανάστασης, που οδύρεται για την άδικη σφαγή του αναμάρτητου Υιού της. Κι Εκείνος πάνω στον Σταυρό, ο υιός της άπειρης αγάπης, ενδιαφέρεται για την Μητέρα Του κι εμπιστεύεται την Παρθένο στον παρθένο μαθητή, τον Ιωάννη.

Δέκατο τρίτο όνομα, «Παναγία της Εκκλησίας». Μετά την Ανάσταση, μαζί με την ολιγάριθμη τότε Εκκλησία που περίμεναν το Πνεύμα της Πεντηκοστής, στο κέντρο βρίσκεται και η Μητέρα του Κυρίου.

«Τι είναι η Εκκλησία; Η σύναξη των πιστευόντων, η ομοθυμαδόν προσκαρτέρηση, η συμπροσευχή και η συλλειτουργία, η Ευχαριστία του Αγίου Πνεύματος. Σε κάθε θεία Λειτουργία δεσπόζουσα θέση έχει το πρόσωπο της Παναγίας, γι’ αυτό και μετά τον καθαγιασμό των τιμίων Δώρων, βλέπουμε στην πρώτη μνημόνευση την Παναγία, που έχει ξεχωριστή θέση στο επίγειο και ουράνιο θυσιαστήριο.»

Προτελευταίο όνομα, «Παναγία η υμνογράφος», αφού ο ωραιότερος ύμνος στην Καινή Διαθήκη, μετά το «Δόξα εν υψίστοις Θεώ», είναι αυτός που συνέταξε η Παρθένος Μαρία στη συνάντηση της με την Ελισάβετ. Υο γνωστό ως θ’ ωδή, «Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριο», είναι έργο της Παναγίας.

Και αυτό μας οδηγεί στο τελευταίο προσωνύμιο, «Παναγία της Γραφής», γιατί τα λόγια του υπέροχου αυτού ύμνου είναι παρμένα από την Παλαιά Διαθήκη, που σημαίνει ότι η Κόρη της Ναζαρέτ ή γνώριζε την Αγία Γραφή, ή θεόπνευστα συνέταξε τον ύμνο της.

Κλείνοντας την ομιλία του ο π. Δανιήλ με τα 15 καινοδιαθηκικά ονόματα της Παναγίας, επεσήμανε:

«Υπακοή στο θέλημα του Θεού, να τι ζητάει η Παναγία από εμάς. Για να δοξάζεται το υπερύμνητο όνομα του Υιού της.»